Karkerên hemû welatan
û gelên bindest, yekbin!

riya azadi

1 Hizêran 1982
Sal 1, hejmar 3
1 Haziran 1982
Yıl 1, sayı 3

Organa Komita Merkezi ya Partiya Sosyalist a Kurdıstana Tırkiyê

ANAYASA OYUNU

Bir yandan Haydari Kampı'nı geride bırakan zındanlarda sistemli işkence ve yoketme devam ederken, Faşist Rejim halkı hergün daha derin bir açlığın içine iterken kitleler bir yalancı mamayla, "Anayasa tartışmaları" ile oyalanmak isteniyor.

Boyalı basın Danışma meclisini, cunta şeflerinin elindeki bu oyuncağı bir meclis ve yapılan işleri de "demokrasiye dönüş" sabası olarak göstermek için elinden gelı yapıyor. Sözde yeni anayasa için "çeşitli toplum kesimlerinin" görüşleri alınıyor, tartışmalar yapılıyor!

İşkence altındaki onbinlerin, sendikaları, demokratik kitle örgütleri kapatılan ve dağıtılan yüzbinlerce işçi ve öğretmenin, komando baskınlarıyla gecesi-gündüzü zehir edilen milyonlarca Kürt köylüsünün, kapatılan sol partilerin, sol ve demokratik basının da görüşleri alınıyor mu bari?.

Halkın % 95'nin çıkarlarını temsil eden tüm ilerici örgütler dağıtılmışken, ilerici basın susturulmuşken, ilerici insanlara ve emekçilere karşı işkence, idam ve toplu cinayetler sürüp giderken, 52 DİSK yöneticisi idamla yargılanırken, Barış Derneği bile gizli örgüt sayılıp yöneticileri içeri atılırken ve Kürt halkı vardır dediği için Beşikçi'ye 10 yıl ceza biçilip işkencede elleri ezilirken Türkiye'de Anayasa tartışmaları yapılıyor!

Evet, haramzade tayfası, iri göbekli işverenler, ithalatçı ve ihracatçılar, onların kapıkulları -omuzu kalabalık generaller, boynu tasmalı profesörler, boyalı basın erbabı- yoğun bir tartışma içindeler. Halkı derin bir açlığa ittikleri, sömürü düzenini tam istimle çalıştırdıkları bu güzel dönemi nasıl sürdürebileceklerini, nasıl ebedi kılabileceklerini tartışıyorlar..

Hemen tümü, bu askeri faşist cuntanın çok uzun süre başta kalamıyacağını, bunun uygun düşmediğini görüyorlar. Ama Cunta yerini neye terketmeli? Bazıları çok sıkı yarı-askeri bir rejimden yana. Bazıları bunu sakıncalı buluyor, patlamalardan ürküyor, daha yumuşak biçimler öneriyorlar. Bazı emniyet süpaplarını açık bırakmalı.. Tümü de demokrasiyi değil, yaptıklarını halka nasıl demokrasi diye yuttırabileceklerini düşünüyorlar.

Halk yığınları bu karagöz-hacivat oyununun dışındadır. Ama kitlelerin de bu tartışmaya girmesi iyi olacak. Aralarındaki söz düellolarına bir "ciddiyet ve ağırbaşlılık" vermeye çalışan bu sirk soytarılarından birşey bekledikleri, "daha ileri bir anayasa" umdukları, ya da "ne kurtarırsak kardır" anlayışıyla değil. Oyunu teşhir için tartışmaya girmeli.

Dün, nisbetten daha ileri bir anayasa vardı. Ama kitleler kağıt üstünde yazılı olan hak ve özgürlükleri gürültüsüz-kavgasız kullanabiliyorlar mıydı? Polisin copu, jandarmanın dipçiği Anayasa'dan daha gerçek olarak var değil miydi?.

Geçen dönemde kitleler bazı hak ve özgürlükleri ancak dişe-diş bir mücadeleyle, işkenceler, zındanlar, ölümler pahasına kullanabildiler.

Düşüncesini söyleyene işkence ve dayak nasıl son bulacak? Sol örgütlerin, Kürt yurtseverlerinin 141-142'inci maddelerden yargılanmaları nasıl son bulacak? Bu bayların getireceği şu ya da bu türden bir anayasa ile mi?

Hayır. Milyonlarca insan artık bu gerçeği görüyor. Vurguncu tayfasının ve tüm kiralık uşaklarının çabaları para etmiyecek.

Türkiye'de bugün Batılı ülkelerde gördüğümüz kadarıyla veya ona yakın bir burjuva demokrasisini var etmenin koşulları yoktur. Türkiye'de demokrasi aynı zamanda bir devrim sorunudur.

Bize yalnızca açlık ve zincir sunan zorbalardan demokrasi beklemiyoruz. Onlar bizi oyalamanın, öfkemizi yatıştırmanın "anayasal biçimi" üzerinde kafa yoradursunlar, biz de onların düzenini başlarına yıkmanın hazırlığını yapalım. Çünkü ülkeye demokrasi ancak bu yoldan gelecektir. Çünkü halkın kurtuluşu yalnızca buna bağlıdır. İşçi ve köylü yığınlarına ve toplumun tüm ilerici, demokratik unsurlarına dayanan bir iktidarı, demokratik halk iktidarını başa getirme işine hazırlayalım kendimizi. Elbet bu kolay olmayacak. Ancak demokrasiye ve özgürlüğe ulaşmanın başka yolu da yoktur. Türkiye'nin koşulları ortada: Emperyalizm başka türlü kovulamaz, toprak devrimi başka türlü gerçekleştirilemez, ulusal sorun başka türlü çözülemez.

Tekellerin, onların emperyalist danışmanlarının, onların çoban köpeklerinin bize sunduğu çözümlerden birini tercih etmemiz sözkonusu değil. Onlardan merhamet beklemiyoruz.

Tüm atıp-tutmalarına, güç gösterilerine rağmen onlar güç durumdalar. Kitlelerin nefretiyle çevrililer ve bu nefret günden güne büyüyor. Bunalımın üstesinden gelemediler, gelemezler. Biz kitleleri büyük görevlerine hazırlama işine verelim kendimizi. Bir anti-faşist, anti-emperyalist cepheyi kurma çabamıza devam edelim. Yarınki sel için damlaları biriktirelim.

KOMKAR 4. GENEL KURULU YAPILDI

Federal Almanya ve Batı Berlin Kürdistan İşçi Dernekleri Federasyonu (KOMKAR)'ın 4. genel kurulu 23-24 Mayıs tarihinde Frankfurt'ta toplandı.

Genel Kurula 15 dernek ve 9 komiteyi temsilen 70 dolayında delege katıldı. Aralarında Alman Komünist Partisi (DKP)'nin, Irak Komünist Partisi (IKP)'nin de bulunduğu çok sayıda parti, uluslararası kuruluş, demokratik örgüt ve kişi ya bizzat katılmış, ya da mesaj göndermişti..

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Kemal BURKAY, gazeteci Jürgen Roth, Hessen Eyaleti Yabancılar Komitesi Başkanı, papaz Detlev Lüderwaldt birer konuşma yaptılar. DKP, IKP, Kürdistan Yurtsever Birliği (YNK), İran Kürdistanı Demokrat Partisi (İKDP), Halkın Mücahitleri, Filistin Öğrenci Derneği, Uluslararası Yabancı İşçi Dernekleri Forumu (İFA), Yüksek Okullar Sosyalist Öğrenci Birliği (SHB) adına kongreye katılan temsilciler örgütlerinin mesajlarını okudular.

Kongre baştan sona büyük bir disiplin, coşku ve uluslararası dayanışma içinde geçti KOMKAR'lı emekçilerin yıllardır inanç ve özveri ile sürdürdükleri mücadelenin ürünü genel kurula yansıyordu. Kürdistanlı emekçilerin bilinç ve örgütlenme düzeyi yükselmiş, örgütün etkinliği artmış ve uluslararası saygın bir konum kazanmıştı.

Halkımızın kurtuluş mücadelesinde işçi sınıfımızın giderek daha çok söz sahibi haline geldiği ve artık öncü bir rol oynadığı, KOMKAR'ın bu genel kurulu ile bir kez daha somut olarak kendini gösterdi.

KOMKAR 4. Genel Kurulu, halkımızın devrimci-demokratik güçlerini ezmeye, yoketmeye yeltenen sömürgeci güçlere, böylesine zor bir dönemde iyi bir ders oldu.

Şimdi KOMKAR'lı emekçilere ve yurt dışındaki tüm öteki emekçi ve aydınlarımıza düşen görev, varılan nokta ile yetinmemek, yurt dışındaki emekçiler arasında daha derinliğine örgütlenmek, onların eğitim düzeyini yükseltmek, planlı, sistemli çalışmayı geliştirmektir.

Partimiz yeni çalışma döneminde KOMKAR'a başarılar diler.

www.arsivakurd.org

iflas eden düzen ve besili çoban köpekleri

Geçtiğimiz yıl, Ereğli Demir Çelik işletmesi, işçilerin ücret ve diğer bir kısım alacaklarını ödeyemez duruma düşünce, buna karşılık onlara demir vermişti! İşçiler önce bu demirleri nasıl satacaklarını şaşırdılar, sonra da yok pahasına aracılara kaptırdılar.

Şimdi, bazı devlet işyerleri onbinlerce işçinin milyarları bulan alacaklarına karşı %30 faizli devlet tahvilleri veriyorlar.. Devlet tahvillerinin nasıl ve ne zaman paraya çevrildiği ise geçmiş deneylerden iyi bilinir. Bu, aç işçilere, daha uzun yıllar aç bekleyin ve alacağınıza karşılık bir su için demekten başka birşey değil.

Yarın kimbilir daha neler göreceğiz, işçilere alacaklarına karşılık daha neler verecekler! Örneğin bir şarap fabrikası da ücretlere karşılık onlara birkaç kasa şarap verebilir; işçiler kafayı bulup açlığı ve diğer binbir sorunu unutsunlar diye, Bay Evren'in ve Özal'ın sağlığına kadeh kaldırsınlar diye.. Bir zincir fabrikası işçilere pekala zincirlerinden teklif edebilir; Cuntaya luzüm kalmadan kendilerini zincire vursunlar diye.. Bir bidon fabrikası ücretlere karşılık bidonlarını sunabilir; işçiler çoluk-çocuk içinde otursunlar diye..

Ama ensesi domuz gibi kalın Bay Evren ve tayfası alacaklarına karşılık devlet tahvili almıyorlar. Onların maaşları tıkır tıkır ödeniyor. Pek muhterem işverenlerimiz de devletten olan milyonlarca, milyarlarca alacaklarına karşılık devlet tahvili almıyorlar; onlara da paraları tıkır tıkır ödeniyor. Ve halk açlıkla çebelleşirken onların lüks yaşamı daha bir alıcı, daha zengin oluyor.

IMF dayatıyor: Eski politikaya, 24 Ocak kararları yönünde devam.. Tekellerin vekilharcı Turgut Özal, "kemerleri sıkmaya devam", diyor. Ulusu, "asgari ücretler değişmeyecek" diye işverenlere teminat veriyor. Kıdem tazminatında işçi düşmanı uygulamaya devam..

Kemerleri sıkmaya devam edecek olan kim? Ensesi kalın işverenler, iri göbekli bay Özal ve onların besili çoban köpekleri bay generaller değil elbet. İşçisi, köylüsü, memuru, esnaf ile zaten suyu sıkılmış limona dönmüş tüm halk. Açlık, işsizlik devam edecek, artacak. İşkence, zindan devam edecek, artacak.

Ama bu gidişin de bir sonu vardır, baylar, sizin için hiç de hoş olmayacak bir son.. Bekleyin göreceksiniz!

KÜRDİSTAN'DA AFGAN KARŞI-DEVRİMCİLERİNE YER YOK

Faşist çete, Afgan karşı-devrimcilerinden bir bölümünü Türkiye'ye getirmek ve Kürdistan'a yerleştirmek için çalışmalar yapıyor. CİA ajanı gazeteciler, ırkçılar, azgın gericiler bir süredir ki bunun için seferber olmuşlar.

Afgan devrimine karşı savaşıp Pakistan'a sığınmış gericilerin bir bölümü, "Türk soyu" adı altında ve sözde sahip çıkma adına getirilip birtakım gerici planlara araç yapılmak isteniyor.

Bu faşist çete ve bu CİA ajanları, gerçekte Türk halkını mı düşünüyorlar? Eğer öyleyse onlar neden ülkeyi Türk halkı için de bir geniş hapishaneye, bir toplama kampına çevirmişler? Eğer öyleyse, onlar neden milyonlarca işçiyi açlığa itiyorlar? Neden asgari ücreti bir kuruş yükseltmemek için böylesine direniyorlar?

Onlar Türk halkıyla kimi kastediyorlar? Besbelli ki onlar için sözkonusu olan milyonlarca işçi ve köylü, ücretli, emekçi değildir. Ülkenin yönetimini elinde tutan bir avuç haramzade, soyguncu ve onların uşağı faşist generaller için halk sadece bir sömürü aracı, bir köleler yığınıdır.

Onlar, her zaman olduğu gibi, şimdi de "Türk soyu" palavralarıyla ve tüm bu himmetsever pozlarla kitlelerin gözünü boyamaya çalışıyorlar.

Bu sömürgeci tayfası, daha önce de Kürt halkını eritmek, halkımızın mücadelesini sindirmek için benzer planları gerçekleştirmeye çalıştılar. Örneğin, daha önceleri, Balkanlardan getirtilen göçmenleri Kürdistan'a yerleştirmeyi denediler. Birara Karadeniz çevresinden halkı bu bölgeye taşımak istediler. "Lazlar da Kürtler gibi sert ve savaşçıdır, onların karşısında direnebilir" diye açık açık söylediler. Bölgedeki Azeri azınlığını Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesine karşı kullanmaya çalıştılar.

Sömürgecilerin yöntemi açıktır. Onlar etnik farklardan yararlanarak Türkiye ve Kürdistan'daki ilerici, devrimci mücadeleyi bölmek, emekçi kitleleri birbirine düşürmek için elden geleni yapıyorlar.

Sömürgeciler, şimdi de Afgan karşı devrimcilerini Kürdistan'a yerleştirmeye çalışırken, asıl amaçlarını maskelemek için, "iklim ve üretim koşullarının geldikleri yere benzer" olduğu bölgelerden sözediyorlar.

Ancak onlar kimseyi kandıramıyacaklar. Şimdiye kadar başvurdukları tüm şeytanca planlar para etmedi ve bu da etmeyecek.

ŞİMDİ DE KİRALIK ASKER Mİ?

13 Mayıs tarihli gazetelerde iki ilginç haber yanyana yeralıyor. Biri İngiltere'nin Falkland'a yolladığı Gurkha'larla, diğeri de Alman ordusuna alınması düşünülen yabancılarla ilgili.

"İngiltere'nin Falklan'a gönderdiği Nepalli kısa boylu Gurkha askerleri soğuk hava ve zor koşullara dayanıklı oldukları için çıkarma hareketinde kullanılacak.."

Gurkhalar daha önce de sahneye çıkmışlardı. İngiliz ordusunun bu kiralık birlikleri, iyi besili İngiliz askerlerinden daha dayanıklı oldukları için değil, ama canları İngiliz askerleri gibi değerli sayılmadığı için adaya çıkarılmak isteniyorlar. Böylece Arjantinliler önünde dökülecek olan hiç değilse İngiliz kanı olmaz.. Sömürgeciler, yoksul sömürge halklarından devşirdikleri ve adam öldürmek konusunda eğittikleri bu tür kiralık birlikleri daha önce de çok kez kullanmışlardır.

Alman hükümeti de şimdi, ülkesinde çalışan yabancılardan böylesine birlikler devşirmek için bazı hazırlıklar içinde görülüyor. Federal Savunma bakanlığınca bir tasarı hazırlanmış. Gerekçe olarak da doğumların düşüklüğü nedeniyle genç nüfusun sürekli azalması ve asker açığının ortaya çıkması. Üstelik bunların Alman vatandaşlığına da alınması düşünülüyormuş..

İşsizliğin yükseldiği ve yabancı düşmanlığının arttığı şu dönemde bu tasarı ilginçtir. Şimdi işçiden çok kiralık askere ihtiyaç var.

Tabi bu işe en çok Türk burjuva gazeteleri seviniyor. Boyalı basın adeta bayram ediyor. Çünkü "yabancı" deyince akla ilkin kendileri geliyor. "Gençlerimiz Alman ordusuna alınacak, bize yine işçi çıktı," diye yazıyorlar. Nerdeyse zil takıp oynayacaklar.

Şu anlı-şanlı Türk devleti, Almanya işçi aldığı zaman da böylesine sevinmiş ve sayısı milyonları bulan Türk ve Kürt emekçisini yad ülkelere adeta satmıştı. Şimdi insanlarımızı kiralık asker yapmaya, Gurkhalara dönüştürmeye de hazırdır.

Sık sık "devlet itibarı'ndan, "haysiyeti"nden söz eden Türk devlet adamlarının, faşist generaller çetesinin ve boyalı basının ne duruma düştükleri açıktır. Bunlar, sözde insanlarımıza "iş bulmak", özünde ise dolar ve mark devşirmek için, yakında içerden dışarıya beyaz kadın ticaretine de başlarlarsa hiç şaşmamak gerekir. Bunlarda itibarın i'si, haysiyetin h'si kalmamıştır.

Ama Türk ve Kürt emekçileri onlar gibi haysiyetsiz değildirler ve onlar emperyalist ve sömürgeci orduların kiralık askerleri, "Gurkhaları" olmak istemiyorlar ve olmayacaklardır.

www.arsivakurd.org

BEŞİKÇİ YALNIZ DEĞİLDİR

Türk sömürgeci yönetimi, ırkçılar, gericiler, tüm şoven tayfası yıllardır ki bir bilim adamıyla uğraşıyorlar, İsmail BEŞİKÇİ'yle.

Beşikçi önce asistanlık yaptığı Atatürk Üniversitesi'ndeki görevinden uzaklaştırıldı. Sonra Diyarbakır sıkıyönetim komutanlığınca 1971 yılında tutuklandı; mahkeme onu 13 yıl ağır hapis cezasına mahkûm etti. Aftan yararlanıp hapisten çıktı, ama koğuştarmalar, cezalar yakasını bırakmadı. "Türk Tarih Tezi, Güneş Dil Teorisi ve Kürt Sorunu" adlı kitabı yüzünden 3 yıl hapis cezasına çarptırıldı ve 1979 yılında yeniden tutuklandı. Hapisteyken en ağır baskılara, işkencelere uğradı. Zulüm yönetimi, yalnız onun okuma ve yazma fırsatlarını yoketmekle kalmadı, onu fizik olarak da artık yazamaz hale getirmeye, yoketmeye çalıştı ve bugün bu :enç eylemlerine devam ediyor. Son olarak, İsviçre Yazarlar Birliği Başkanı Bayan Mousse Boulanger'e yazdığı bir mektup yüzünden yeniden tutuklandı ve askeri mahkemece 10 yıl ağır hapis cezasına çarptırıldı.

Beşikçi, insani ilişkilerinde yumuşak, "karıncayı bile incitmeyen" bir insandır. Sömürgeci Türk yönetimi, tüm ırkçı ve şoven tayfası ona neden bu kadar düşmanlar? Çünkü Beşikçi ilk kez bir geleneği yıktı. Bir bilim adamı olarak Kürt toplumunu gerçekçi bir gözle araştırmaya ve yazmaya koyuldu. O, sömürgeci Türk devletinin "resmi" yalanlarına, yalan üstüne kurulu sömürgeci-ırkçı ideolojiye başkaldırdı. Bu yumuşak adam, bildiğini söylemekte değme kişide görülmeyen bir yiğitlik ve gözüpeklikle hareket etti. Sömürgeci Türk yönetimi, bu yönetimin emrindeki yalana, ikiyüzlülüğe batmış üniversite çevreleri, tüm satılık kalemler, polis ve :andarma, işkenceciler işte bu yüzden ku- ırmaktadırlar. Beşikçi onların maskelerini düşüren, iğrenç yüzlerini ortaya seren bir kalem oldu.

Bekşikçi'yi 10 yıl ağır hasip cezasına mahkûm eden cuntanın mahkemesi, onu, "hariçte Türk devletinin nüfuz ve itibarını sarsan yayın yapmak, ırkçılık, bölücülük ve benzeri" fiillerle suçluyor..

Şu işe bakın, bir milyonu aşkın Ermeniyi gözlerini kırpmadan birkaç ay içinde katleden, bir o kadarını yurtlarından kovan, yalnızca Cumhuriyet döneminde Kürt halkından yüzbinlercesini katleden, bir okadarını süren, halkımıza anadilini konuşma-yazma hakkını bile tanımıyan bu iflah olmaz, şöhreti göklere çıkmış ırkçılar, başkalarını, hem de tüm bu yaptıklarına karşı çıktıkları, insanlara özgürlük istedikleri için ırkçılıkla suçluyorlar! Böylesine bir utanmazlık, pişkinlik, ahlaksızlık karşısında insan ne diyeceğini şaşırıyor.

Beşikçi "hariçte Türk devletinin itibarını" sarsıyormuş.. Bre alçaklar, sizin hariçte ve dahilde itibarınız mı kaldı? Pasaportunuz beş para ediyor mu? Siz nerdeyse tüm dünyayı, gökte uçan kuşu bile, yalnız o barbarlığıyla, ırkçılığıyla, zulmüyle ün salmış "Türk devletine" değil, bu işte suçu-günahı olmayan emekçi Türk halkına da, yıllardır iliklerine kadar sömürüp zulmettiğiniz bu halka da düşman hale getirdiniz. Bu halk, emekçi Türk halkının bizzat kendisi, bu devleti tarumar edip onun yerine kendi ilerici, demokratik devletini kurmadıkça rahat ve huzur yüzü göremez. Emekçi Türk halkının yapacağı en onurlu, en mutlu görev, hiç kuşkusuz budur ve bu olacaktır.

Beşikçi söz konusu mektubunda şöyle diyor:

"Türkiye'de resmi ideoloji Kürt diye bir ulusun, Kürtçe olarak bilinen bir dilin olmadığını ısrarla ve inatla sürdürmektedir. Kısaca 'Kemalizm' olarak ifade edebileceğimiz bu ideolojinin en temel özelliklerinden birisi kesinlikle anti-Kürt olmasıdır. Irkçıdır ve sömürgecidir. Ve bu resmi ideoloji Türk üniversitesine, Türk yargı organlarına, Türk siyasal partilerine, basın, radyo, televizyon gibi kitle haberleşme araçlarına kabul ettirilmiştir. Ve bu süreçte devletin her türlü ideolojik baskı araçları ve zorlayıcı baskı araçları kullanılmıştır ve kullanılmaktadır.

"Özerk olduğu vurgulanan üniversiteler, bağımsız oldukları iddia edilen yargı organları, hür olduğu söylenen kitle haberleşme araçları, demokratik oldukları özellikle belirlenen kurumlar o ideolojiyi tartışmasız kabul etmişlerdir. Bu kurumlar giderek yalana dayalı resmi ideolojinin yapıcısı ve yayıcısı durumuna gelmişlerdir. Üyesi olduğum Türkiye Yazarlar Sendikası da 'demokratik' bir kuruluştur, fakat resmi ideolojiye uygun tavırlar geliştirmektedir.

"Türkiye'de insan hakları ile ilgili çalışmalar yapan merkezler, insan haklarını koruma ve geliştirme dernekleri var; fakat bunlar, şimdiye kadar Kürdistan sorunu konusunda ve Kürtlerin insan hakları konusunda hiçbir tavır geliştirmemişlerdir. Kürtlerin lehine olabilecek birşey söylemekten dikkatle kaçınmaktadırlar. Fakat resmi ideolojiyi bol bol övmektedirler."

Beşikçi, mektubunda, kendi durumuna gösterilen ilgi için teşekkür ediyor ve şunları söylüyor:

"Bütün bunlar, sorunun, bir yazarın özgürlüğü olmaktan çok öte duran bir sorun olduğunu göstermektedir. *Sorun, Kürt ulusunun özgürlüğü sorunudur.* Ve bu gün Kürdistan, Ortadoğu'nun ortasında ulusal ve demokratik bütün hakları gaspedilmiş, bölünmüş, parçalanmış devletlerarası bir *sömürgedir.* Kürt ulusu dikenli tellerle ve mayın tarlaları ile parçalanmış, birbirinden koparılmaya çalışılan bir ulustur."

İşte bu yüzden, faşist generaller çetesinin "mahkeme"si, onu on yıl ağır hapis cezasına mahkûm etti. Sömürgeciler, geleneği bozanı yoketme yöntemiyle hareket ediyorlar. Ama bununla onlar, yalan ve zorbalık üstüne kurulu düzenlerini sürdüremiyecekler; boşuna çabalıyorlar. Beşikçi yalnız değildir ve onun sesini susturamıyacaklar. Gerçekleri söyleyenleri susturmak için başvurdukları tüm haydutluk yöntemleri onlara çok pahalıya malolacaktır.

Özgürlük alevleri tüm Kürdistan'ı tutuşturuyor. Zulüm ve sömürü düzenini yıkıp, yeni, ileri, barışçıl bir toplum kurma mücadelesi emekçi Türk halk yığınlarını da sarmıştır. Halklarımızın ortak kavgası bu sömürgeci, zorba düzeni, onu "koruyup kollayan" tüm uşaklarla, tüm Hitler ve Mussolini çömezleriyle birlikte süpürüp tarihin çöplüğüne atacaktır. Dost da, düşman da bunu böyle bilsin.

HAİG «KENDİ ÇİFTLİĞİNDE»

Geçtiğimiz günlerde Türkiye'ye gelen ABD Dışişleri Bakanı Haig, "Türkiye'ye gelince kendimi evimde hissediyorum," dedi. Bay Haig haklıdır, ama "kendi çiftliğimde" dese daha da yakışırdı.. Bay haig'in bir miktar dolar karşısında dilediği gibi kullandığı Türkiye ABD emperyalistlerinin bir çiftliği haline gelmemiş midir?

Haig, Amerikalıdan daha çok Amerikancı faşist Cunta iktidardayken, tüm pürüzleri gidermeye, Kıbrıs ve Ege sorununu ABD'nin çıkarlarına uygun çözüme kavuşturmaya, NATO'nun Güneydoğu kanadında ortaya çıkan çatlakları kapatmaya çalışıyor. Bu nedenle Ankara'dan sonra Atina'ya uğradı.

Hemen ardından NATO bakanlar konseyinde yeni saldırgan kararlar alındı. Buna göre NATO, üstündeki "savunma andlaşması" örtüsünü tümden çıkarıp atıyor ve tüm ülkeleri tehdit ediyor. Özellikle Basra Körfezi yöresine saldırı planları yapan ABD, diğer NATO'cu müttefiklerinin tam desteğini alıyor.

Bu yeni kararlar ençok Türkiye'yi etkiliyecektir. Türkiye bu kararlarla, ABD çevik kuvvetlerine yataklık etmeyi, Ortadoğu'da ABD'nin girişeceği maceralarda ona hertürlü desteği sağlamayı, diğer bir deyişle ikinci İsrail olmayı benimsemiştir.

NATO, faşist Türk Cuntasını, Yunanistan'daki Pasok hükümetine karşı da bir tehdit aracı olarak kullanıyor,Papandreo'yu, hükümet programında kitlelere vadettiği ilerici tedbirlerden alıkoymaya çalışıyor. Aynı günlerde Ulusu'nun Kıbrıs'a yaptığı ikinci çıkartma bu bakımdan anlamlı ve diplomatik anlamda Kıbrıs'ın egemenliğine açık bir tecavüzdür.

Ne var ki bütün bu diplomatik cambazlıkların, efendilerle uşakları arasındaki kararların hükmü bir yere kadardır. Türkiye ve Kürdistan halkları, günü gelecek, tüm bu bağlantıları yırtıp atacak, ülkelerini bir çiftlik olmaktan kurtaracaklardır.

TKSP Genel Sekreteri 4. Kurultay'ında

Değerli arkadaşlar,

Üç yıl önce yapılan KOMKAR'ın ilk ve aynı zamanda kuruluş kongresine, o zaman yurtdışında bulunduğum için ben de konuk olarak katılmıştım. Bu üç yıl içinde KOMKAR, Kürdistan'lı işçilerin Federal Almanya ve Batı Berlin'deki demokratik kitle örgütü olarak işçilerimizin, demokrat insanlarımızın ve tüm halkımızın onur ve kıvanç duyduğu önemli çalışmalar yaptı; sesini yalnız Federal Almanya'da değil uluslararası düzeyde duyuran bir örgüt haline geldi.

Federal Almanya'daki işçi ve aydınlarımızın çalışmaları, kuşkusuz daha eskiye gidiyor. Daha 1972'lerde bazı yayın organları çevresinde toplanmış küçük gruplar halkımızın durumunu ve mücadelesini dış dünyaya duyurmaya ve bu mücadeleye destek olmaya çalışıyorlardı. O dönemde Federal Almanya'da işçi ve aydınlarımızın örgütlenmesi için ilk adımlar atılıyordu. 1974'te Münih'te, Berlin'de, Frankfurt'ta ilk işçi derneklerini oluşturmak için çalışmalar vardı.

Bu çalışmalar gelişti, birçok kentte dernek ve komiteler oluştu ve hep bildiğimiz gibi, bunlar 1979 yılı başlarında KOMKAR çatısı altında birleştiler.

1972'lerden bu yana, 10 yıl içinde alınan mesafeye bakıldığı zaman yapılan işlerin küçük olmadığı açık biçimde görülüyor.

KOMKAR, bir yandan yurt dışındaki işçi ve aydınlarımızın örgütlenmesi, birliği, dayanışması ve onların buradaki ortak sorunlarının çözümü için çaba gösteriyor. Diğer yandan halkımız üzerindeki ağır ulusal zulmü teşhir ediyor ve Kürdistan'ın çeşitli parçalarında yürütülen mücadeleye yurt dışında destek sağlıyor. Kürt halkının kültürünün gelişip zenginleşmesi yönünde yararlı çalışmalar yapıyor. Ve yine, diğer halkların demokrasi güçleriyle dayanışma içinde halkların ortak davası olan barış mücadelesinin yanında yer alıyor.

Bugün aynı boyutlarda olmasa bile, benzer gelişmeler, emekçi ve aydınlarımızın bulunduğu diğer Avrupa ülkelerinde ve hatta dünyamızın öbür ucundaki Avustralya'da bile yer alıyor. İsveç'te Kürdistan işçi ve öğrenci dernekleri birleşerek bir federasyon oluşturdular. Avusturya, Fransa, Belçika, Norveç, Hollanda ve Danimarka'da Kürdistanlı emekçiler ve aydınlar örgütleniyorlar.

Bu gelişmeler sevindiricidir. Bu durum, bizim önümüze aynı zamanda yeni görevler koyuyor.

Birincisi, Avrupa düzeyinde emekçilerimizin ve aydınlarımızın oluşturdukları örgütler arasında daha sıkı bir dayanışma kurmak ve hatta bunları geniş bir çatı altında toparlamak. Bu konuda KOMKAR etkin bir rol oynayabilir ve böylesine bir birliğin sağlanması çalışmalarına öncülük edebilir. Böylesine bir birlik, yurt dışındaki mücadelemize daha geniş boyutlar ve hız kazandıracaktır.

İkincisi, yurt dışındaki kitle örgütlerimiz ve en başta KOMKAR, daha geniş sayıda Kürdistan'lı emekçiyi örgüt saflarına çekmek, daha da yığınsallaşmak görevi ile karşı karşıyadırlar.

Kuşkusuz kimse KOMKAR'ı bir parti gibi görmüyor ve o, demokratik bir kitle örgütüdür. Kimisi, KOMKAR, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinde görevler üstlendiği, ulusal zulme karşı çıktığı için onun saflarına katılmaktadır. Kimisi iltica sorununda KOMKAR'dan destek bulduğu için veya yabancılara karşı estirilen düşmanca ve ırkçı tutumlar nedeniyle, dayanışma gereğiyle gelebilir. Kimisi Kürt halk müziğine, kültürüne duyduğu ilgiyle. Kısacası, kitlenin derneklere geliş nedenleri oldukça çeşitli olabilir ve bu doğal birşeydir. Bu insanların tümünün aynı politik görüşte, aynı inançta olmasını bekleyemeyiz. Önemli olan, derneklerin onların haklı, ilerici istemlerine cevap verebilmesi, onlara sıcak bir ilgi göstermesi ve süreç içinde onları daha da ileriye doğru eğitebilmesi, geliştirebilmesidir.

Ben, önümüzdeki dönemde bu görevlerin başarılması için olumlu, ileri adımlar atılacağı inancındayım.

Arkadaşlar, gelinen yol birhaylidir. Tüm KOMKAR'lı emekçiler gibi hepimiz bundan onur duymalıyız. Ama çalışan, canlı her örgüt gibi KOMKAR'ın sorunları da elbet olacaktır. Herzaman işlerin daha iyi yürütülmesi için çabalar olacaktır. Her zaman yeni ve daha ileri görevler karşınıza çıkacaktır.

KOMKAR'lı emekçiler, güçlükler karşısında yılmadan, örgütlerine ve izledikleri yola duydukları güvenle, yeni görevleri de başaracaklar, çalışma ve örgütsel düzeyi yükseltecekleredir.

Arkadaşlar,

KOMKAR'ı yakından ilgilendiren üç konuya, barış sorununa, yabancı düşmanlığına ve Türkiye'deki faşist rejimin niyetlerine ve buna ilişkin olarak görevlerimizi de kısaca değinmek istiyorum.

Silahlanma yarışına ve savaş kışkırtıcılığına karşı dünya barışını savunmak ve bunun için yılmadan etkin mücadele etmek hepimize, tüm halklara, en başta da böylesine bir savaşta hiçbir çıkarı olmayan tüm emekçilere düşen temel bir görevdir.

Çünkü hepimiz bir ve aynı dünyada yaşıyoruz. Ve emperyalistler, 1. ve 2. Dünya savaşlarının korkunç tahribatına, insanlık için acı sonuçlarına aldırmadan, insanlığı yeni bir savaşla tehdit ediyorlar. Üstelik dünyayı kül edebilecek bir atom savaşıyla..

Başta bugünkü ABD yönetimi, Reagan ve yandaşları ve onların baş destekçisi Tacher olmak üzere, emperyalist çevereler, silahlanmaya habire hız veriyorlar. Sosyalist ülkelere karşı silah dengesini bozmaya çabalıyorlar. ABD yöneticileri, açık, açık, "barıştan daha önemli şeyler de vardır" diyorlar ve Orta Avrupa'da yeralabilecek "sınırlı" bir nükleer savaştan söz ediyorlar.

Bu kesinlikle, dünyayı toptan bir felakete sürükleyebilecek maceracı bir tutumdur. Dünyamız için barıştan, bir atom savaşını önlemekten, bu tehlikeyi tüm olarak ortadan kaldırmaktan daha önemli ne olabilir? Açıktır ki, ABD yöneticilerinin bundan kastettikleri emperyalizmin, en başta silah tekellerinin çıkarlarıdır.

Çünkü bu tekeller varlıklarını, insanlık için öldürücü silahların inşası üzerine inşa etmişlerdir. Kanla beslenen dev bir sülük gibi, bu tekeller de savaş uçaklarının, tankların, atom bombalarının inşası ve durmadan geliştirilmesi, durmadan yenilerinin yapılması üzerinde hayat bulmaktadırlar.

Bu tekellerin hayatı, onların çıkarı, insanlığın hayatı ve çıkarlarıyla çelişiyor.

Emperyalistler, silahlanma yarışı konusunda dünya kamuoyunu aldatmak için yalana dayalı bir propaganda yürütüyorlar. Sürekli olarak Sovyet tehlikesinden ve Sovyetlerin saldırgan amaçlarından sözediyorlar. Oysa tüm ilerici insanlar gerçekleri görebilen her göz nun bir yalan olduğunu biliyor.

Sovyetler Birliği daha kurulduğu günden, daha devrimin ilk gününden, tüm devletlere barış çağrısı götürdü ve böyle bir temel üzerinde kuruldu. Sovyetler 2. Büyük savaşı başlatmadılar, yalnızca anayurtlarını koruduular. Bugün de barış için yürekten mücadele edenler, başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkeler topluluğudur.

Sovyetler Birliği,. daima ABD'yi birkaç yıl geriden izleyerek, o da savunma amacıyla atom silahları yaptı.

Bugün de ABD yöneticileri, Sovyetler Birliği'nin, atom silahlarının yapımının durdurulması, sınırlandırılması ve giderek ortadan kaldırılması çağrılarına, dünyamızda nükleer lahlardan arındırılmış bölge.. kurulması çağrılarına kulaklarını tıkıyorlar. Orta Avrupa'ya ve dünyanın başka bölgelerine yeni ve geliştirilmiş füzeler ve Nötron bombası yerleştirme çabalarına devam ediyorlar.

Şurası açıktır ki emperyalistler, en başta bugünkü maceracı Reagan yönetimi, onun baş destekçisi Tacher ve onların izinden yürüyen tüm savaş kışkırtıcıları, barışa karşıdırlar.

Barış davası onların, silah tekellerinin değil, biz emekçilerin, tüm halkların, insanlığın ve dünyamızın geleceğini düşünen tüm aklı başında, tüm namuslu insanların sorunudur.

Bir ot gibi bilinçsizce, maceracıların dünyamızı bir nükleer felakete sürüklenmesini, atom bombalarının başımızda patlamasını bekleyemeyiz.

Savaşı önlemek, silah ve savaş tüccarlarını geriletmek ve

Kemal Burkay'ın KOMKAR Yaptığı Konuşma

barışın sağlam temeller üzerine oturması yönünde ileri adımlar atmak için canla başla çalışmalıyız, kitleleri daha geniş ölçekte seferber etmeliyiz.

Herşeye rağmen karamsar değiliz ve inanıyoruz ki sağduyu üstün gelecek, zafer ilerici insanlığın olacak ve savaş maceracıları püskürtüleceklerdir.

Arkadaşlar,

Son yıllarda Batı Avrupa ülkelerinde ve bu arada Federal Almanya'da bir yabancı düşmanlığının uç verdiği ve giderek geliştiği de hepinizin bildiği birşey.

Irkçı çevreler bunu kışkırtıyorlar. Bu ülkelerdeki güçlü basın ve yayın araçları ve görünüşte demokrasi şampiyonu geçinen burjuva partileri ise bu eğilimlere ya gereği gibi karşı çıkmıyor, ya da açıkça destek oluyorlar.

Yabancı düşmanlığı nereden kaynaklanıyor. Bu, bazılarının sandığı veya göstermek istediği gibi, yabancılar toplumla kaynaşmadığı için midir? İşsizliğe neden oldukları için midir? Elbette asıl sebepler bunlar değil.

Yabancı düşmanlığının Batı dünyasında son yıllarda derinleşen ekonomik krizle birlikte başgöstermesi bir rastlantı değildir. İşsizliği çoğaltan ise bu ekonomik kirizin kendisidir. Amerika'da son on yılda işsizlerin sayısında iki katı aşkın bir artış görüldü ve bu ülkede işsizlerin sayısı 10 milyon dolayında. Ortak pazar ülkelerinde de işsizlerin sayısı 10 milyonun üstüne çıktı.

Kapitalizmin egemen olduğu her ülkede işsizlik şu veya bu ölçüde vardır ve ekonomik kriz dönemlerinde bu oran kat kat artar. Bu kapitalizmin doğası gereği böyledir ve bu sistem içinde bundan kaçılamaz.

Türkiye'den buraya işçi göçü de aynı ekonomik sistemin ürünüdür. Türkiye'de bugün 6 milyon dolayında açık işsiz var, ülkede işsizlerin sayısı % 22'ye ulaşıyor ve bu bir rekordur. Unutmamalı ki bu ülkede bir işsizlik sigortası da yok.

Batılı kapitalistler, kendi çıkarları için ucuz işgücünü Avrupa'ya çekmişlerdir ve Türkiye, Türk ve Kürt emekçilerini, bozuk ekonomisini ayakta tutabilmek, ona nefes aldırmak için bu ülkelere satmıştır.

Batı sermayesinin, bugünkü işsizlik düzeyine rağmen bu ucuz işgücüne ihtiyacı var. Ama sermaye ve onun emrindeki basın yayın araçları kitlelere bu gerçeği söyleyemez. Tersine, kamuoyunda işsizliğin suçlusu olarak yabancı işçilerin gösterilmesi ve kitlelerin öfkesinin onlara yönelmesi kapitalistlerin işine yarıyor.

Bu ülkelerde birçok emekçi de, ne yazık ki, sorunun temel nedenini iyi kavramamakta ve kendi işsizliğinin, yaşam pahalılığının vb. sorumlusu olarak yabancıları görmektedir.

Oysa hangi ulustan olurlarsa olsunlar işçilerin çıkarları birdir ve kurtuluşları kendi aralarında en sıkı dayanışmaya ve birliğe bağlıdır.

Diğer yandan, yabancıların toplumla kaynaştırılması için ciddi çabalar var mıdır? Örneğin Federal Almanya'da yabancı işçilerin dil öğrenmeleri için ne gibi kolaylıklar ya da imkânlar sağlanıyor. Buna bakıldığı zaman da, yabancılara sadece ucuz işgücü ve ücretli köle gözüyle bakıldığı açıkça görülür. İşverenler dil bilmeyen, yasalardan anlamayan yabancıların sömürülmesinin daha kolay olduğunu elbet iyi bilirler.

Yabancı düşmanlığı daha bugünden tehlikeli düzeylere varmıştır ve bu ilerde daha da ileri boyutlara varabilir.

Yabancı düşmanlığının önüne geçilmesinde bu ülkelerdeki tüm demokratik ve ilerici partilere, sendikalara, ilerici basın-yayın organlarına, yazarlara, sanatçılara ve tüm demokrat, barışsever kişilere önemli görevler düşüyor. Onlar seslerini yükseltmelidirler.

Yabancı düşmanlığı yalnız yabancıların kaderini ilgilendiren bir olay değil, bizzat bu ülkelerde demokrasinin kaderini ilgilendiren bir önemdedir.

Değerli KOMKAR'lı emekçiler, sayın konuklar,

Türk cuntası, 12 Eylül'de ülkenin yönetimine el koyduğunda, amacını, terörü önleme ve ülkede demokratik hayatı geri getirme olarak niteledi. Bu iç ve dış kamuoyunu yanıltmaya yönelik bir taktikti ve böyle olduğu aradan geçen 20 aylık süre içinde çok iyi anlaşılmıştır.

Cunta ülkeye terörü önlemek için gelmedi, halk üzerinde daha da ağır bir terör estirmek için geldi. Çünkü Türkiye'de 12 Eylül öncesi bireysel terör ortamını yaratan güçler, bizzat Cunta'yı işbaşına geçiren iç ve dış aynı anti-demokratik güçlerdi. Cunta, polis ve jandarma baskısı, mahkemeler, hapisler kitlelerin demokratik mücadelesini önleyemediği; faşist çetelerin, CİA ve MİT ajanlarının saldırı ve cinayetleri kitleleri sindirmeye yetmediği için ve bu işi ordu eliyle başarmak üzere işbaşına getirildi.

Cunta, iktidarı aldığı günden itibaren, işçi sınıfına, emekçilere ve Kürdistan halkımıza saldırdı. Bir yandan bir avuç tekelcinin her dileğini yerine getirip kitleleri açlığa, sefalete iterken, diğer yandan kitleleri süngü gücüyle, işkence çarkıyla, toplama kamplarına dönüşen cezaevleriyle ve toplu kurşuna dizmelerle susturmaya çalışıyor.

Cunta işbaşına gelmeden önce varolan işkence çarkı, bu dönemde daha da sistemli, daha da amansız bir hal aldı. Şimdiye kadar yüzlerce insan işkence çarklarında katledildi. Onbinlerce insan cezaevlerinde açlıkla, en hayasızca davranışlarla, işkenceyle yüzyüze hasta veya sakat oluyor.

İşkence sonucu insanlara, işlemedikleri en ağır suçların, onları idama götürebilecek suçların "itirafları" imzalatılıyor.

Cunta Kürdistan kent ve köylerini kasıp kavuruyor ve tarihte en barbar işgal ordularının yaptıklarını yapıyor halkımıza.

Cunta ABD emperyalizminin ve NATO'nun planlarına uygun olarak, Türkiye'yi ve Türkiye Kürdistanı'nı komşularımıza, Arap halklarına karşı bir saldırı rampası haline getiriyor. Halk aç ve işsizken o milyonları silah alımına harcıyor. 700.000 kişilik ordunun yarıdan çoğunu Kürdistan'da tutuyor. Bu ordu en başta halkımızla savaşmak için hazırlık yapmaktadır.

Cunta, demokrasiye dönüşün yollarını birbir tıkıyor ve kendi gitse bile demokrasinin asla olmayacağı, yarı-askeri bir rejimin hüküm sürmesi için gerekli "tedbirleri" alıyor.

Biz, 12 Eylül'le birlikte faşist bir rejimin ülkenin başına çöktüğünü söyledik ve gerçekler de bizi doğruluyor.

Partimiz, Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi, asla bireysel terörizmden yana olmadı ve bugün de öyledir. Biz bireysel terörle bir yere ulaşılamıyacağını, bunun ancak gerici rejime yarıyacağını biliyoruz. Geçmiş dönemde de bu tür eğilimlerle kararlıca mücadele ettik.

Ama biz halkımızın özgürlüğü ve ülkede gerçek anlamda bir demokrasinin kurulması için mücadele ediyoruz.

Bugün, emperyalist ABD faşist Türk cuntasını heryönüyle desteklerken, Türkiye'de milyonların çektiği acıları ve ülkede demokrasi ve özgürlüklerin kaderini hiç düşünmüyor. Diğer NATO ülkeleri ise, sözde Türkiye'de demokrasiye dönüşü sağlamak için bu yardımları yaptıklarını iddia ediyorlar. Yardımların bu amaçla yapılmadığını ve bunun demokrasiye dönüşe değil, demokrasinin boğazlanmasına hizmet ettiğini bu hükümetlerin kendileri de çok iyi biliyorlar.

Faşist Türk cuntasına yapılan her yardım işkencecilere destek olmak sonucunu verir.

Faşist Türk cuntasına yapılan her yardım Türkiye'de emekçileri zincire vuran bu zorba iktidara destek vermektir.

Avrupa'da ve Amerika'da, gerçekten demokrasi ve barış yanlısı olan her kişi ve kuruluş, bu NATO'cu politikayla kendi tutumu arasında bir çizgi çekmelidir.

Türkiye'de demokrasi ancak onu isteyen halk kitlelerinin mücadelesi ile gerçekleşecektir.

Polonya üzerinde, bir kaşık suda fırtına koparan NATO çevreleri, Türkiye'de işlenen bunca zulüm ve cinayet karşısında susuyorlar. Ama hayır, susmuyorlar, Cunta'yı haklı ve şirin göstermek için elden geleni yapıyorlar!

Ancak dünya kamuoyu kör değildir. Ve Türkiye ve Kürdistan halkları gerçeği çok iyi görüyorlar. Hiç kimse NATO'nun ve bir avuç tekelcinin çıkarları için bir faşist rejimi veya onun devamı bir gerici rejimi Türki-

Devamı sayfa 7'de.

www.riyaazadi.org

EMÊ ADETA 1'Ê GULANÊ BIDIN JİYANDİN

Çina karker û gelên me, 1 GULAN'ek dın ji, dı bın teda û qedexên dıjwar wên cunta faşista leşkeri da derbas dıkın.

Adeta 1 GULAN'ê lı nav hêzên xebatkar û çina karkerên Tırkiyê jı mêjve ye. 1 GULAN hê dı sala 1911'a da lı navbendên karkera dıhatın piroz kırın. Lê dı salên destpêka hukmê Kemalista da piroz kırına 1 GULAN'ê hate qedexe kırın.

Çina karkerê Tırkiyê, cara ewıl dı sala 1976'a da, zincira pênceh saliya qedexe kırına lı ser 1 GULAN'ê şıkand û lı Stenbol'ê 1 GULAN bı şahi piroz kır. Sala 1977 da ji bı sedhezara xebatkar daketın meydana. Burjuvazi ev xwepênişana mezın da xwin rıjand. Çina karker, dı meydana 1 GULAN'ê da 36 kurên xwe wında kır. Pışti salekê dıgel gef û gurên burjuvazi ji, çina karker û hêzên xebatkar 1 GULAN'ê bı bıryariyek mezın, lı meydana ku şehida navê wê bı xwina xwe nıvisandıbû, lı meydana 1 GULAN'ê piroz kırın. Her çû, lı hemû meydanên Tırkiyê û Kurdıstan'ê lı gora nav û dengê xwe 1 GULAN êdi hate piroz kırın.

Pışti ku diktatoriya faşist hate ser hukım, wek hemû maf û azadiyên demokrati, 1 GULAN ji hate qedexe kırın. Burjuvazi berê, bı armanca têkxıstına mena 1 GULAN'ê, ev roje " roja cejna bıhar û kulilka" ilan kırıbûn. Û ev roje tetil bû. Cunta, bı navê "cejna bıhar û kulilka" be ji tehemula 1 GULAN'ê nekır û ev roje jı bernama tetilê derxıst. Faşizm bı vi hali hêvi dıke 1 GULAN'ê jı bira karkera bıbe. Lê çina karkera û hêzên ku têne pelıxandın û mıjandın 1 GULAN'ê birnakın. Ew lı hemberê cuntayê bı bıryari berxwedıdın. Û bı vê berxwedanê adeta têkoşinê dıdın dom kırın.

Cunta faşist û kolonyalist, lı hember buxrana abori, cıvaki û rêzani ku welat têda ye, ketiye acıziyê. Her roja derbaz dıbe rûyê wê eşkere dıbe. Lı nav gelên me yên kedkar û hêzên demokrat û şoreşgerên dinê tecrit dıbe. Cunta her dıçe bı tenê dımine, usan ji har dıbe. Destê wê da tenê teror, xwin û zılm maye. Û bê perwa êrış dıke. Ew êdi, dı êrışa ser sosyalist û welatparêza da rêbaziyên şer ji nas nake. Gırtiyên lı gırtigeha dıkuje. Dı vê dawiyê da, 21'i Adara isal lı gırtigeha Diyarbekr'ê êrış dana bı çek û bomba hemberê gırtiya û kuştına çend welatparêza delilê vê ye. Çendek berê cardın sê welatparêz hatın dardakırın. Cunta, bo dardakırına bı seda welatparêza ji lı demek musait dınêre. Hetani nıha nêziki hezar pêşverû ji bı rengên cûre cûre hatın kuştın.

Xwestına iroyin yên gelên Tırkiyê û Kurdıstan'ê pêşi gırtına wehşet û barbariya faşist, têkbırına faşizmê û avakırına hukmek demokratiki gel e. Jı bo vê pêviste hêzên sosyalist, welatparêz û demokratên Tırkiyê û Kurdıstanê yekbın, hevkari û yekitiya cephe pêkbınn û bı qeweta gelên me lı hemberê emperyalizm, faşizm, kolonyalizm û hemû tehrên kevneperestiyê rawestın. Faşizm wê bı hevgırtına me hılweşe.

Bo vê yekê lı Tırkiyê û Kurdıstan'ê hewceye em estengên lı pêşiya hunandına cephe û tevkariyên heri fıreh da rakın. Ev wezife û berpırsiyariyek dirokiye.

Geli Sosyalist, Pêşverû û Welatparêzan!

Ev rojên ku em 1 GULAN'ê piroz dıkın, lı dinê û mıntiqê gelek guhartınên gıring tên jiyan.

Emperyalizm dı buxranek kur daye û ev buxran her dıçe dıjwartır dıbe. Bo ku jı vê buxranê xelas be berbı siyasetek tûj dıçe. Dıxwaze carek dın rojên "şerê sar" bızıvırine. Hasıla çeka zêdetır dıke. Şerên neheq yên mıntiqeyi geş dıke. Lı hemberê welatên sosyalist û hêzên pêşverû komployan tertip dıke. Diktetoriyên faşist, nıjadperest û kevneperest evên ku welatên xwe zıvırandıne şkencexana dıparêze. Her roj diktetoriyên tedaker yên nû tine ser hukım. Yê ku cunta faşista leşkeri lı Tırkiyê ji ani ser kar û iro lı paş wi dısekıne ji emperyalizm bı teybeti Emerika Yekbuyi ye.

Pêviste em lı hemberê geş kırına hasıla çeka, derxıstına şerên neheq û êrış û listikên hêzên emperyalist evên ku lı dinê aşıti û edlayiyê dıxe xeterê rawestın, tekoşinê bılınd bıkın.

Lı rojhılatanavin da ji çaviya hemû dek-dolava emperyalizmê, rejimên kevneperest û bı taybeti siyonist û diktetoriya faşista leşkeriya Tırkiyê ye. Bı vê yekê, tekoşina lı hemberê cuntaya faşist, her weha lı mıntiqê bo aşıti û edlayê û tekoşina hêzên pêşverû harikariyek e.

Lı mıntiqê, hemberê dıjmın qewikırına pıştgiri û hevkariya hemû hêzên sosyalist û welatparêz wezifek enternasyonalisti ye.

1'ê GULAN'ê, vê roja diroki û manidar, roja YEKITİ-TEKOŞİN- PIŞTGIRİ ya çina karkeran da; lı hemberê şkence, dardakırın û qetliamên faşista em rawestın. Jı bo tecrit û eşkere kırına rûreşiyên faşizmê tekoşinê bılındkın. Pıştgiri û hevkariya hêzên sosyalist û welatparêz qewitır bıkın.

-Bımre Cunta Kolonyalist û Faşist a Leşkeri!
-Bıji Tekoşina Netewi û Demokratik a Gelê Kurdıstan'ê!.
-Bıji Brati û Yekıtiya Tekoşina Gelên Kurdıstan û Tırkiyê!
-Bıji 1 GULAN!

ALA RIZGARİ

RIZGARVANÊN NETEWEYÊN KURDİSTAN

(KUK)

PARTİYA SOSYALİST A KURDİSTANA TIRKİYÊ

(PSKT)

parça parça satılan ülke

Bay Evren "ülkeyi kurtardık!" diye böbürleniyor. Bay Özal "ekonomiyi kurtardık!" diye böbürleniyor. Boyalı basın onlara alkış çalıyor. İşçi düşmanı ve sermaye uşağı TÜRK-İŞ yöneticileri onlara alkış çalıyorlar. Reagan ve Haig ve öteki emperyalist şefler, azgın gericiler onların sırtını sıvazlayıp "aferin!" çekiyorlar.

Ama gerçekler böyle midir? Böyle olmadığı şundan belli:

İşsizlik % 22'yi aştı, rekor düzeye ulaştı.

İşçi alacakları ödenmiyor.

Enflasyon dizginlenemiyor.

Boğaz Köprüsü, Keban Barajı özel kesime satışa çıkarıldı.

Kömür ve bor madenleri eski sahiplerine geri veriliyor veya özel kesime satışa çıkarılıyor.

ABD yeni andlaşmalar imzalattı ve şimdi "çevik kuvvetlerini" Türkiye'ye yerleştirmeye hazırlanıyor.

Gençlerimizin yabancı ordulara kiralanması için hazırlıklar var.

"Vatanı ve milleti kurtardık" diyen bay Evren aslında neyi kurtarmıştır? Emperyalizmin ve yerli tekellerin bu has uşağı besbelli ki, vatanı ABD'nin ve bir avuç yerli tekelcinin çiftliği, milleti de bu efendilerden ibaret sanıyor.

Bay Evren ve Özal da, dün Mendereslerin, Bayarların, Demirel'lerin yaptığı gibi ülkeyi parça parça satışa çıkarmışlardır. Acaba toptan bir satışı düşünmüyorlar mı?

Ama ülkeyi NATO'nun bir ileri karakolu haline getirenler, ABD'nin ve öteki emperyalistlerin çıkarı için girişilecek bir savaşta onu kül haline getirmeye hazırlananlar zaten bu satışı yapmış değiller mi?.

kemal burkay

PARTİ ÜZERİNE

TKSP Yayınları

www.arsivakurdi.org

kurtla çakalın kapışması

FALKLAND BUNALIMI

Falkland Adaları, Arjantin kıyılarından 400 mil kadar uzaklıkta, irili-ufaklı pekçok adadan oluşan bir adalar topluluğu. Burada 1800 dolayında bir nüfus yaşıyor ve hayvan besleyiciliği yapıyor. Ada ayrıca hammaddeler bakımından da zengin. Burası, çöküp giden İngiliz sömürge imparatorluğundan artakalan biryer. Nisan başında Arjantin burayı işgal ettiği ana kadar İngiliz egemenliği altında idi.

Arjantin uzun yıllardan beri bu adalar üstünde hak iddia ediyordu. Arjantin'in adaları işgali bu sorunu uluslararası düzeyde ön sıraya getirdi ve iki ülke arasında ateşli çatışmaya yolaçtı.

Arjantin'in böyle bir çatışmayı göze alması, salt adaların ekonomik önemi nedeniyle değildir. Faşist diktatörlük böyle bir çıkışla kitlelerin dikkatini başka tarafa yöneltmek, şoven duyguları kabartmak ve son zamanlarda giderek daha çok sarsılan durumunu düzeltmek istemektedir.

İngiltere ise, adaların ekonomik ve askeri açıdan taşıdığı önemin yanısıra, bunu bir prestij sorunu yapıyor. Diğer yandan, Batı dünyasını sarsan ekonomik kriz İngiltere'yi de derinden etkiliyor. İktidara geldiği günden beri saldırgan bir politika izleyen ve bu nedenle "soğuk savaş cadısı" ünvanına hak kazanan Bayan Tacher bu olaydan yararlanarak kamuoyunda sarsılan durumunu güçlendirmeye çalışıyor, güç gösterilerine girişiyor.

Diğer yandan bu çatışma, emperyalistlerle onların Latin Amerika'daki işbirlikçileri olan faşist rejimler arasındaki ittifakı sarsmaktadır. Bu faşist rejimler, kıtada emperyalizmin en sadık uşakları, en büyük dayanağıdırlar. Kanlı Arjantin diktatörlüğü ile İngiliz sömürgecilerini karşı karşıya getiren Falkland bunalımı, yan etkilerini hızla gösteriyor. Bu faşist rejimin hamisi ABD, ağırlığını İngiltere'den yana koydu. O, böyle bir "başkaldırıyı" hoş karşılamıyor, bunun gelenek haline gelmesini istemiyor. Buna karşılık Latin Amerika ülkelerinin çoğu -bunlar arasında askeri diktatörlükler de var- bu olayda İngiltere'ye ve ABD'ye karşı tavır alıyorlar. Bu olay ABD'nin ve öteki emperyalist devletlerin ikiyüzlülüğünün ortaya serilmesine, Latin Amerika'da daha geniş kitlelerin dostu-düşmanı ayırmalarına yardımcı oluyor.

İngiliz burjuva basını, Tacher hükümetinin giriştiği askeri hareketi vargücüyle destekliyor, şoven duyguları kamçılıyor. Yıllar boyu, Arjantin'deki faşist rejimin yaptıkları karşısında susmuş olan bu basın, şimdi özgürlük havarisi kesilmiştir. "Soğuk Savaş Cadısı" şimdi bir ulusal kahraman pozlarına bürünüyor. Ancak bu gürültü-patırtının dinmesi ve kitlelerin, kendilerinden yana olmayan bu savaşın içyüzünü kavramaları herhalde uzun zaman almayacaktır.

Arjantin diktatörlüğü için de savaşın faturası ağır olacak. O, da savaşı, ülkedeki bunalıma karşı bir çare olarak görüyor. Oysa savaş, kitlelerin dikkatini bir süre için başka tarafa çekse de sorunları ortadan kaldıramayıcak, daha da ağırlaştıracaktır.

Falkland krizi, savaş nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, emperyalist ve gerici kampta çatlakların büyümesinde, özellikle Latin Amerika'da anti-emperyalist mücadelenin gelişmesinde rol oynayacaktır. Bu savaş, emperyalistlerin, çıkarları gerektirdiği zaman sadık uşaklarını kolaylıkla harcadıklarına da başka bir örnek oldu.

TKSP GENEL SEKRETERİ

Orta sayfanın devamı

ye'de kalıcı kılamıyacak. Cunta ha şimdiden kitlelerin nefret .nberiyle kuşatılmıştır. Ve insanlarımız bu zulüm rejimine baş eğmiyor, zindanlarda, yurt içinde ve dışında halklarımızın direnişi çeşitli biçimlerde ve durmaksızın devam ediyor.

Değerli arkadaşlar,

Faşizm, Türkiye'de demokrasi güçlerinin oldukça dağınık ve birçoğunun kendi aralarında anlamsız bir çekişme içinde olduğu bir dönemde, bundan yararlanarak ülkenin başına çöktü.

O dönemde Partimiz, gerek Türkiye Kürdistanı'nda, gerek genel olarak Türkiye'de ulusal ve demokratik güçlerin ortak bir cephesinin oluşması, bu birlik yönünde adımlar atılması için ciddi çabalar gösterdi. Ama hepinizin de bildiği gibi, bu konuda sorumlu davranmayan örgütler, cephe yolunda mesafe alınmasını engellediler.

Faşist Cunta işbaşına geldikten sonra da ona karşı muhalefetin ortaklaşa yürütülmesine, güçbirliği yönünde adımlar atılmasına yine birçok engel çıktı. Bazıları, Cunta'nın içinde "ilerici" ve Amerikancı kesimler araştırıp bununla vakit geçirdiler ve onun faşist olmadığını ıspatlama çabasına giriştiler. Bu tür tutumlar Cunta'ya karşı mücadelede tereddütler yarattı ve ortaklaşa güçlü bir çıkışı engelledi.

Bugün, bazı çevrelerin sözkonusu umutlarının suya düştüğü görülüyor. Aynı zamanda demokrasi güçlerinin dayanışması ve birliği yönünde önemli adımlar da var.

Bunlardan birisi, Kürdistan'ın üç yurtsever örgütü arasında, Partimiz'le Ala Rızgari ve KUK (Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları) arasında, güçbirliği için sağlanan prensip birliğidir. Bu konuda, güçbirliğinin gelişmesi, genişletilmesi ve Türkiye Kürdistanı'nda ulusal demokratik bir cephenin gerçekleştirilmesi için çalışmalarımız devam ediyor.

Yine biz Türkiye'yi ve Türkiye Kürdistanı'nı kapsayacak bir demokratik ve anti-emperyalist ortak cephenin oluşturulmasından yanayız. Faşizme karşı mücadelede tüm güçler birleştirilmelidir.

Duisburg kentinde 8 Mayıs'ta 21 demokratik örgütün ortaklaşa gerçekleştirdiği eylem bu bakımdan iyi bir gelişmedir ve sevindiricidir.

Biz, demokratik örgütler arasında ön yargıların, düşmanca tutumların terkedilmesini ve kalıcı ve güçlü bir birlik için herkesin sorumlu davranmasını, çaba göstermesini istiyoruz.

Geniş bir birlik olmadan Türkiye'deki zorba ve gerici rejim yenilgiye uğratılamaz, demokrasi ve özgürlük yönünde ileri adımlar atılamaz.

Yoksulluk çeken ve baskı altında ezilen halk kitleleri, demokratik örgütlerin kör çatışmalarını değil, birlik yapmalarını istiyor. Cezaevlerinde işkenceye, açlığa ve her türlü aşağılamaya göğüs geren militanlar birlik istiyor. Tüm örgütler içinde, en sekter olanlarında bile birlik eğilimleri güçlenmiştir ve bu bizim işimizi kolaylaştıran birşeydir.

İnancımız odur ki ulusal ve demokratik güçlerin geniş, kalıcı bir birliğini mutlaka sağlıyacağız.

Faşist Cunta'yı ve onun üstüne inşa edildiği gerici temeli söküp alacağımız, Türkiye'de ve Kürdistan'da gerçekten özgür ve gerçekten demokratik bir düzen kuracağımız günler uzak değildir.

Bugün ağır bir zulüm altında yaşıyor ve savaşıyoruz; yarın yeni bir yaşam kuracağız.

En içten saygılarımla ve başarı dileklerimle..

www.arsivkurdi.org

İşçi Sınıfının Değerli Oğlu

GEORGİ DİMİTROV

18 Haziran'da Georgi Dimitrov'un 100. doğum yıldönümü anılacaktır.

Dimitrov, yalnız Bulgar halkının yetiştirdiği büyük bir değer ve Bulgaristan işçi sınıfının seçkin önderi değil, dünya işçi sınıfı hareketinin de önde gelen bir militanı, bir öğretmeni ve seçkin bir önderi oldu.

Bulgar halkında devrimci gelenekler, öncellikle 500 yıllık Osmanlı boyunduruğuna karşı yürütülen zorlu mücadele içinde kök saldı. Bulgar halkı yabancı boyunduruğunu söküp attığı bir dönemde, 19. yüzyıl sonlarında, ülke sert sınıf mücadelelerinin içine girdi. "Dar Sosyalistler" olarak da adlandırılan ve daha sonra Bulgaristan Komünist Partisi adını alan devrimci Marksist Parti, tanınmış bulgar marksisti Dimitır Blagoev'in öncülüğünde 1891 yılında kuruldu.

Georgi Dimitrov, 1894 yılında, daha 12 yaşındayken, zor yaşama koşulları yüzünden okulu bırakmak ve bir basımevine çırak olarak girmek zorunda kaldı. Onun işçilik ve devrimci mücadele yaşamı da böyle başladı. Bir yandan basım işçilerinin eylemlerine katıldı, örgütlenmede görev aldı, diğer yandan büyük bir istekle devrimci yayınları izledi, kendi kendini eğitti. Yirmi yaşında Parti'ye girdi. İşçi sendikalarının örgütlenmesinde ve grevlerin, direnişlerin yönetilmesinde büyük bir rol oynadı ve kısa sürede seçkin bir işçi önderi haline geldi. 1913 yılında Bulgaristan Halk Meclisi'ne Dar Sosyalist Parti'nin listesinden seçildi ve 10 yıl süreyle işçilerin ve diğer emekçilerin çıkarlarını arkadaşlarıyla birlikte, gözüpek biçimde savundu. Bulgar sendikalarını temsilen çeşitli uluslararası toplantılara katıldı ve uluslararası işçi hareketiyle yakın ilişkiler kurdu. Bu süre içinde birçok kez tutuklandı ya da polisten gizlenerek çalışmak zorunda kaldı.

9 Haziran 1923'te, Bulgar Halk Çiftçi Birliği hükümetine karşı bir faşist darbe gerçekleştirildi ve bunu, komünistlere ve ülkedeki tüm ilerici güçlere karşı sert baskılar izledi. Bulgaristan Komünist Partisi'nin öncülüğünde 23 Eylül 1923'te ülkede bir anti-faşist ayaklanma başlatıldı. Dimitrov, Genel Devrim Komitesi üyesi olarak ayaklanmada önemli bir rol aldı. İşçi, köylü ve aydınların yiğitçe savaştıkları ayaklanma, ağır düşman güçleri karşısında yenilgiye uğradı ve Dimitrov da, birçok arkadaşıyla birlikte yurtdışına geçmek zorunda kaldı. Yurt dışından, Vasil Kolarov'la birlikte "Bulgaristan işçi ve köylülerine" gönderdikleri "açık mektupta"ta şöyle diyorlardı: "Başlar yukarı! Yenilgi bize nasıl zafer kazanacağımızı gösterecek! Herşeye karşın Bulgaristan'da işçi-köylü hükümeti kurulacak."

Georgi Dimitrov, yurt dışında bulunduğu süre içinde, bir yandan Bulgaristan Komünist Partisi'nin yeniden toparlanıp güçlenmesi ve ülkede anti-faşist mücadelenin örgütlendirilmesi için çalıştı, diğer yandan da uluslararası işçi hareketinde çeşitli önemli görevler yaptı. 1924 yılında Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesine, 1929 yılında Komintern Batı Avrupa Bürosu'nun (WEB) yönetmenliğine seçildi.

27 Şubat 1933'te Alman faşistleri, ünlü Rayhştag yangınını -ki bu kendi tertipleriydi- Almanya Komünist Partisi'ne ve diğer tüm demokratik güçlere karşı saldırıya geçmek ve iktidarı tek başlarına ele geçirmek için bir bahane olarak kullandılar. Georgi Dimitrov ve iki Bulgar yoldaşı da tutuklanarak kundakçılıkla suçlandılar.

Dimitrov, faşizmin azgınca ilerlediği ve çevresine yılgınlık saldığı bu dönemde ve ağır tutukluluk koşullarında yiğitçe direndi, mahkemede işçi sınıfını ve uluslararası komünist hareketi kararlıca savundu, faşistlerin oyunlarını ve niyetlerini ustalıkla teşhir etti. Dimitrov'un savunması uluslararası bir önem kazandı, demokratik güçlerin geniş desteğini gördü ve faşizme karşı mücadelede başlıbaşına moral yükseltici bir olay oldu. Dimitrov'un faşist rejime ve onun mahkemesine karşı giriştiği bu destansı mücadele, onun zaferiyle sonuçlandı ve mahkeme onu 23 Aralık 1933'te beraat ettirmek zorunda kaldı. Dimitrov'un mahkemede gösterdiği direnç, kararlılık, yiğitlik ve ustalık bugün de tüm devrimci insanlar için paha biçilmez ve unutulmayan bir örnektir.

Beraat ettiği halde faşistler Dimitrov'u serbest bırakmadılar. Sovyetler Birliği Dimitrov'u kendi vatandaşlığına aldı ve o, 1934 yılında Sovyetler Birliği'ne geçti.

Bunu izleyen dönemde Dimitrov, faşizme karşı uluslararası düzeyde demokratik ve barışçı güçlerin harekete geçirilmesi için çabalarına yoğun biçimde devam etti. Ağustos 1935'te yapılan Komintern 7. Kongresine sunduğu raporda *birleşik işçi cephesi* ve *geniş anti-faşist halk cephesi* tezlerini açıkladı. Dimitrov'un görüşleri benimsendi ve bu Komintern'in faşizme karşı mücadele anlayışında bir dönüm noktası oldu. Dimitrov'un tezleri, bilimsel sosyalizmin geliştirilmesine bir katkı ve onun yeni tarihi koşullara başarılı bir uygulanışı idi. Bu tezler, çeşitli ülkelerde faşizme ve sömürgeciliğe karşı geniş cephelerin oluşmasında işçi sınıfı partilerine yol gösterici bir rol oynadı.

Kongre Dimitrov'u Komintern'in sekreterliğine getirdi. Dimitrov, faşizmin yenilgisine kadar bu görevde etkin bir çalışma yürüttü, diğer yandan da Bulgar halkının ve BKP'nin faşizme karşı mücadelesiyle özel olarak yakından ilgilendi. Kasım 1945'te 22 yıllık bir ayrılıktan sonra yurduna döndü ve öldüğü 2 Temmmuz 1949 tarihine kadar Bulgaristan'da halk iktidarının ve sosyalist yaşama biçiminin temellerinin atılmasında halkına öncülük etti.

Dimitrov, yaşamıyla, mücadelesiyle, başarılarıyla yalnız Bulgar halkının ve işçi sınıfının değil, tüm ülkelerin işçilerinin de gurur duydukları bir kişidir. O, en güç koşullarda bile öğrenme isteği, kendi kendini eğitme ustalığı, tükenmeyen enerjisi, çalışkanlığı ile, kendisini işçi sınıfının ve tüm emekçi halkın kurtuluşuna adamışlığı ile, devrime olan sarsılmaz inancı ile, sınıf bilincine varmış ve mücadeleye katılmış her işçi için örnek bir savaşçıdır. Dimitrov'u yakından tanıma olanağı bulanlar, onunla birlikte çalışmış olanlar ve Leibzig duruşmaları sırasında onu izleyenler, Dimitrov'un bu niteliklerinden hayranlıkla söz etmişlerdir.

Dimitrov gibileri ölmezler. Bugün de uluslararası işçi sınıfı hareketi, dünyanın dörtbir ucunda devrim için savaşan işçiler ve halklar onun görüşlerinden yararlanıyor, yaşamını örnek alıyorlar.

Bulgaristan işçi sınıfının ve onun önderi Bulgaristan Komünist Partisi'nin uluslararası işçi hareketinde saygın bir yeri vardır. Bu halk ve bu parti, bugün de enternasyonalizm bayrağını yükseklerde tutuyor; yalnız Bulgar halkının mutluluğu ve Bulgaristan'da sosyalizmin başarılı inşası için değil, uluslararası düzeyde de emekçilerin kurtuluşu, barışçıl ve ileri bir dünyanın kuruluşu için, ülkenin ve nüfusun görece küçüklüğünün ötesinde onurlu bir rol oynuyor.

Dimitrov'un seçkin devrimci kişiliği Sosyalist Bulgaristan'la kaynaşmıştır.

DİMİTROV'DAN

Faşizmin sadece sözüm ona "komünist tehlike"ye karşı yönelik olduğunu sananlar büyük yanılgıya düşüyorlar. Bu gaflet ve politik sağduyudan yoksunlukları onlara pahalıya mal olacaktır. Faşizm hiç de yalnızca **komünist düşmanı** *değildir, faşizm aynı zamanda halk düşmanıdır.*

* * *

Ben sorumlu ve -deyim uygunsa- yönetici komünistim ve mensup olduğum Bulgaristan Komünist Partisi ile Komünist Enternasyonalin bütün kararları, bütün belgeleri, bütün eylemleri konusunda tüm sorumluluğu taşımaya tamamen hazırım. Fakat bundan ötürü, -asıl bundan ötürü!- ben maceracı terörist değilim, komplocu değilim, hayalci değilim... Ben proletarya devriminden ve proletarya diktatörlüğünden yanayım, ama tam da bundan ötürü bireysel terör yöntemlerine karşıyım..." (Leipzig duruşmasından)

* * *

Biz küçük ülkeyiz, küçük halkız, fakat cesaret ve irademiz büyüktür! Sosyal hayatta ve devlet hayatında olduğu gibi özel ve kişisel yaşamda da gelecek ve mutluluk korkaklara, tembellere, zayıf iradelilere ait değildir. Mutluluk ve gelecek gerek kişisel hayatta, gerekse toplumsal hayatta, halkı ile birlikte güçlü, mert, sebatlı ve iradeli erkek, kadın ve gençlere aittir. (Gençlerle yapılan bir konuşmadan)

* * *

"Beşyüz yıl boyunca yabancı boyunduruk altında dilini ve milliyetini yitirmeden yaşayan bir halk... Böyle bir halk vahşi ve barbar değildir. Bulgaristan'da yalnızca faşistler vahşi ve barbardır... Ama ben size soruyorum, sayın başkan, hangi ülkede faşistler vahşi ve barbar değildir? (Leipzig duruşmasından).

www.iran-archive.com